

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 6CoCsp/23/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7619206886
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 02. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Andrea Galdunová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2022:7619206886.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Andrey Galdunovej a sudkýň JUDr. Viktórie Midovej a JUDr. Moniky Koščovej v spore žalobcu: POHOTOVOSTĚ, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Pribinova 25, IČO: 35 807 598, zastúpeného: JUDr. Katarína Hegedúšová, advokátka, so sídlom v Bratislave, Majerníková 3479/3A, IČO: 42 185 190, proti žalovanej: X. A., Z.. XX.XX.XXXX, K. B. H. O.M., o zaplatenie 168 € s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Spišská Nová Ves zo dňa 13. októbra 2020 sp.zn. 16Csp/153/2019

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok Okresného súdu Spišská Nová Ves zo dňa 13.10.2020 č.k. 16Csp/153/2019-83 vo výroku II. a III.

Odmieťa odvolanie voči výroku I.

N e p r i z n á v a stranám sporu náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Spišská Nová Ves (ďalej len súd prvej inštancie alebo len súd) rozsudkom zo dňa 13.10.2020 č.k. 16Csp/153/2019-83 rozhodol nasledovne:

I. Zastavuje sa konanie čo do zaplatenia odplaty vo výške 70 €, zaplatenia zmluvnej pokuty vo výške 33 €, zaplatenia poplatkov na upomienky vo výške 180 € a čo do zaplatenia zmluvného úroku vo výške 68,80 % ročne zo sumy 250 € od 23.11.2015 do 17.12.2015, zo sumy 209 € od 18.12.2015 do 20.01.2016 a zo sumy 168 € od 21.01.2016 do zaplatenia.

II. Žaloba v prevyšujúcej časti sa zamieta.

III. Nepriзнаva sa žalovanej nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi.

2. Rozhodol tak o žalobe, ktorou sa žalobca domáhal od žalovanej zaplatenia istiny vo výške 168 € odplaty vo výške 70 € zmluvnej pokuty vo výške 33 € poplatkov za upomienky vo výške 180 € zmluvného úroku vo výške 68,80 % ročne zo sumy 250 € od 23.11.2015 do 17.12.2015, zo sumy 209 € od 18.12.2015 do 20.01.2016, zo sumy 168 € od 21.01.2016 do zaplatenia, a zákonného úroku z omeškania vo výške 5,00% ročne zo sumy 238 € od 24.11.2016 do zaplatenia, a náhrady trov konania. Žalobu odôvodnil tým, že na základe Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXX zo dňa 23.11.2015 žalobca ako veriteľ poskytol žalovanej ako dlžníkovi úver vo výške 250 €, ktorý sa žalovaná zaviazala vrátiť a zaplatiť odplatu pri poskytnutí finančných prostriedkov a úrok spojený so spotrebiteľským úverom, čo v prípade riadneho splatenia úveru v dohodnutom termíne predstavuje sumu vo výške 242 €, t. j. zaplatiť celkovú čiastku vo výške 492 € do 23.11.2016. V zmysle Všeobecných podmienok poskytnutia spotrebiteľského úveru, ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou Zmluvy o spotrebiteľskom úvere, sa žalobca a žalovaná dohodli, že ak spotrebiteľ neuhradí celkovú čiastku úveru v lehote dohodnutej v zmluve o spotrebiteľskom úvere, žalovaná sa zaväzuje žalobcovi zaplatiť zmluvnú pokutu vo výške 33

€. Vzhľadom na to, že žalovaná neplnila riadne a včas svoj záväzok v zmysle dohodnutých podmienok, čím porušila dojednania predmetnej Zmluvy o spotrebiteľskom úvere a stratila výhodu splátok, žalobca vyzval žalovanú na úhradu jej záväzku. V zmysle Všeobecných podmienok poskytnutia spotrebiteľského úveru, ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou Zmluvy o spotrebiteľskom úvere, sa žalovaná zaviazala uhradiť žalobcovi za každú zaslanú upomienku čiastku 30 €, t.j. celkom vo výške 180 €.

3. Vzhľadom na to, že došlo zo strany žalobcu k čiastočnému späťvzatiu žaloby a to v časti odplaty vo výške 70 €, zmluvnej pokuty vo výške 33 €, poplatkov na upomienky vo výške 180 € a čo do zmluvného úroku vo výške 68,80 % ročne zo sumy 250 € od 23.11.2015 do 17.12.2015, zo sumy 209 € od 18.12.2015 do 20.01.2016 a zo sumy 168 € od 21.01.2016 do zaplattenia, súd v zmysle ust. § 144, § 145 ods. 1, 2, § 146 ods. 1, 2 CSP konanie v uvedenej časti zastavil.

4. V prevyšujúcej časti, kde nedošlo k späťvzatiu žaloby (o zaplattenie istiny vo výške 168 €) súd prvej inštancie vec právne posúdil podľa § 3 ods. 1, § 39, § 52 ods. 1, 2, 3, 4, § 53 ods. 1, 3, 5, 6 a 9, § 54 ods. 1, 2, § 565 Občianskeho zákonníka spolu s § 261 ods. 6 písm. d/, § 263 ods. 1, § 497, § 499, § 266 ods. 5, § 273 ods. 1 a 2, § 2 ods. 3, 4, 5 Obchodného zákonníka, ako aj podľa § 1 ods. 2, § 2 písm. a/, b/, d/, g/, h/, i/ a l/, § 7 ods. 1, 2, § 20 ods. 1, § 7 ods. 15, 16, § 9 ods. 1, 2 a 9, § 11 ods. 1, 2, § 19 ods. 1, 2, 3, 4, 5 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení platnom ku dňu platnosti a účinnosti zmlúv o spotrebiteľskom úvere spolu s § 10c ods. 1, 2, § 1a ods. 1, § 1 ods. 1, 2, 3 písm. b/, 4 nar. vl. č. 87/1995 Z.z. a § 5a ods. 1, § 4 ods. 8 zákona č. 250/2007 Z.z.

5. Súd po preskúmaní Zmluvy o spotrebiteľskom úvere číslo XXXXXXXXXX (číslo žiadosti o úver XXXXXXXXXX) zo dňa 23.11.2015, zistil, že táto nemala všetky zákonom predpísané náležitosti spotrebiteľskej úverovej zmluvy v zmysle právnych predpisov platných v čase uzavretia tejto zmluvy a okrem toho zistil ďalšie skutočnosti, na základe ktorých je potrebné uver poskytnutý na základe predmetnej zmluvy považovať za bezúročný a bez poplatkov.

6. Mal za to, že v danom prípade na strane žalobcu ako veriteľa absentoval údaj o mieste podnikania jeho sprostredkovateľa (mandatára), ako aj údaj o jeho identifikačnom čísle a v prípade žalovanej ako spotrebiteľa chýbal údaj o dátume jej narodenia. Zároveň uzavrel, že spôsobom naformulovania odplaty pri poskytnutí peňažných prostriedkov vo formulárovej zmluve o spotrebiteľskom úvere zo strany žalobcu tento sledoval navýšenie odplaty za poskytnutie úveru s cieľom vyhnúť sa kontrole jej primeranosti. Pritom pri výpočte hodnoty RPMN sa ako vstupný údaj musí použiť ako hodnota jednak odplata pri poskytnutí peňažných prostriedkov v sume 70 € a zároveň hodnota vyplývajúca zo zmluvného úroku vo výške 68,80% ročne, ktorá v číselnom prevedení predstavuje sumu 172 €. To, že tento úrok do výpočtu RPMN zrejme nebol zahrnutý podľa súdu vyplýva aj z prepočtu pomeru odplaty a sumy poskytnutého úveru, ktorá zodpovedá hodnote 28 % a teda nenecháva žiaden priestor na prípadné zahrnutie tohto úroku do hodnoty uvedenej RPMN.

7. Ďalej súd konštatoval, že žalobca nepreukázal, že si riadne splnil povinnosť v zmysle § 7 ods. 1 zák. č. 129/2010 Z.z., podľa ktorého bol povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť žalovanej ako spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom mal vziať do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru. Nesplnenie si tejto jeho povinnosti hodnoverného preukázania vynaloženia náležitej odbornej starostlivosti vo forme nahliadnutia do príslušných registrov je podľa súdu prvej inštancie potrebné v spojení ust. § 11 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z., považovať za hrubé porušenie povinnosti žalobcu podľa § 7 ods. 1 citovaného zákona, a preto je potrebné predmetný úver aj z tohto dôvodu považovať za bezúročný a bez poplatkov.

8. Súd prvej inštancie dospel aj k záveru, že žalobca tiež nepreukázal, že žalovanej v súvislosti s týmto úverovým vzťahom reálne poskytol peňažné prostriedky v hodnote 250 €. V tejto súvislosti súd uviedol, že samotné poskytnutie úveru zmenkou, tak ako to mal údajne uskutočniť žalobca, nie je prípustné. Žalobca sa zrejme takto usiloval naplniť požiadavku § 1 ods. 2 v spojení s § 11 ods. 1 písm. e/ zákona č. 129/2010 Z.z., aby úver žalovanej nebol poskytnutý v hotovosti.

9. Vychádzal z úvahy, že zmenka patrí medzi finančné nástroje používané aj k platobným operáciám, avšak pre účely spotrebiteľských úverov ju nie je možné takto používať, nakoľko tomu bráni platná právna úprava. Podľa § 5a ods. 1 písm. b./ zákona č. 250/2007 Z.z., platného a účinného v čase

uzavretia Zmluvy o spotrebiteľskom úvere číslo XXXXXXXXXX (číslo žiadosti o úver XXXXXXXXXX) bolo totiž neprípustné okrem iného aj splnenie záväzku zo spotrebiteľskej zmluvy zmenkou. To že záväzkom žalobcu vo vzťahu k žalovanej bolo poskytnutie príslušnej čiastky úveru je pritom nepochybné, a teda k naplneniu zákonnej požiadavky, aby tento úver z jeho strany vo vzťahu k žalovanej bol realizovaný bezhotovostne jednoznačne nemohlo byť vykonané vo forme poskytnutia zmenky, ale iným zákonom nevylučujúcim spôsobom, teda najbežnejšou formou, a to formou bankového prevodu príslušnej sumy na jej bankový účet.

10. Súd zdôraznil, že aj pokiaľ by úver mohol byť zo strany žalobcu poskytnutý žalovanej vo forme zmenky, vzhľadom na vyššie citované ustanovenie § 5a ods. 1 písm. b/ zákona č. 250/2007 Z.z., by nebolo preukázané, že žalovanej bol v skutočnosti aj vyplatený v príslušnej peňažnej sume, nakoľko nebolo preukázané, že jej bola uvedená suma úveru poskytnutá zákonom dovoleným bezhotovostným finančným nástrojom (§ 2 písm. l/ zákona č. 129/2010 Z.z.) peňažná suma (§ 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z.) určitého rozsahu.

11. Pokiaľ aj žalobca tvrdil, že zmenku žalovanej preplatil, opätovne na preukázanie tohto svojho tvrdenia súdu nepredložil žiaden dôkaz. Z hľadiska výkladového pravidla podľa § 266 ods. 5 Obchodného zákonníka ako aj § 54 ods. 2 Občianskeho zákonníka treba podľa súdu prvej inštancie tento stav jednoznačne vykladať tak, že žalobca náležite nepreukázal, že takéto peňažné plnenie žalovanej aj reálne poskytol. Nakoľko žalobca v konaní nepreukázal, akú reálnu čiastku peňažných prostriedkov žalovanej v skutočnosti vyplatil, na základe vyššie prezentovaných zistení preto žalobca nemá nárok na žiadne plnenie voči žalovanej a súd preto jeho žalobu v plnom rozsahu zamietol.

12. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1, 2, § 262 ods. 1,2 CSP v spojení s článkami 4 a 17 Základných princípov CSP teda prihliadajúc na pomer úspechu strán v spore ako aj skutočnosť, že si úspešná strana v spore nárok na náhradu trov konania neuplatnila. Konštatoval, že žalovanej ako úspešnej strane sporu by vznikol nárok na plnú náhradu trov konania. V danom spore si však žalovaná trovy konania neuplatnila a bola nečinná. Civilný sporový poriadok výslovne nerieši situáciu ak strana, ktorá na základe procesných ustanovení má nárok na náhradu trov konania, o náhradu trov zjavne neprejavila záujem. Na daný prípad nie sú k dispozícii ani analogicky použiteľné ustanovenia CSP alebo iného zákona (analogia legis alebo analogia iuris). Súd preto s použitím Základných princípov čl. 4 ods. 2 CSP aplikoval na rozhodnutie o nároku na náhradu trov konania princíp racionálneho zákonodarcu a o náhrade trov rozhodol podľa fiktívnej normy, ktorú by zvolil, ak by bol sám zákonodarcom. Vychádzal pritom z pomyselnej normy, že ak si strana náhradu trov konania neuplatní, ani jej podľa obsahu spisu v konaní žiadne nevznikli, je v súlade s čl. 17 základných princípov CSP zakotvujúcich procesnú ekonómiu rozhodnúť priamo tak, že sa jej nárok na náhradu trov konania nepriznáva. Rozhodnutie postupom najskôr podľa § 262 CSP o priznaní nároku strane na náhradu trov konania a následne ďalším rozhodnutím o výške náhrady trov konania, za situácie, keď oprávnená žalovaná síce bola úspešná v spore, avšak náhradu trov konania si neuplatnila, by bolo zjavne nielen nerozumné, ale i v rozpore so zásadou hospodárnosti civilného súdneho sporu. Súd preto rozhodol tak, že žalovanej ako úspešnej strane sporu nepriznal nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi.

13. Proti uvedenému rozsudku podal žalobca odvolanie z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. f/ a h/ CSP a žiadal, aby odvolací súd napadnutý rozsudok v celom rozsahu zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

14. Odvolateľ poukázal na to, že žalovaný v zmluve výslovne prehlásil, že úver žiada poskytnúť zmenkou, ktoré vyhlásenie potvrdil svojim podpisom. Žalobca teda má za to, že žalovaný svojim podpisom potvrdil prevzatie finančných prostriedkov formou zmenky, a teda považuje prevzatie zmenky zo strany žalovaného za nesporné. Žalobca má za to, že samotný fakt, že žalovaný predmetnou zmenkou nedisponuje, potvrdzuje tú skutočnosť, že predmetná zmenka bola uhradená a žalobca žiadal pri vyplatení zmenkovej sumy vrátenie predmetnej zmenky. Podľa žalobcu žalovaný podpísal potvrdenie o prevzatí peňažnej hotovosti, ktoré potvrdenie sa má nachádzať na konci zmluvy o úvere. Odvolateľ poukazuje aj na to, že žalovaný vyhlásil, že súhlasí s obsahom zmluvy, bol oboznámený so všeobecnými podmienkami spotrebiteľského úveru, ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou zmluvy, nemá k nim výhrady a zaväzuje sa ich dodržiavať. Žalovaný v prípade, že po podpise zmluvy nadobudol pocit, že podpísal nevýhodnú zmluvu, alebo, že odplata, úrok, či RPMN je vysoká, mal právo odstúpiť od zmluvy bez uvedenia dôvodu do 14 kalendárnych dní. Ďalej odvolateľ uviedol, že jednotlivými splátkami sa hradí

najprv istina poskytnutého úveru a po úhrade istiny sa uhradza zostatok (úroky, poplatok). Citoval z rozsudku Krajského súdu v Žiline sp. zn. 9Co 343/2013 vo vzťahu k úvahám o nedostatku vážnosti prejavu vôle a citoval § 39 OZ. Uviedol, že žalovaný v zmluve o úvere vyhlásil, že sa oboznámil a súhlasí s obsahom zmluvy.

15. Krajský súd v Košiciach ako odvolací súd (§ 34 CSP) prejednal odvolanie žalobcu ako podané včas oprávnenou osobou proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné, bez nariadenia odvolacieho pojednávania v zmysle ust. § 385 ods. 1 CSP a contrario v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 379 CSP a § 380 CSP a z hľadísk uplatnených odvolacích dôvodov (§ 365 ods. 1 písm. f/ a h/ CSP) a dospel k záveru, že odvolaniu žalobcu nie je možné vyhovieť.

16. Odvolací súd poukazuje na to, že žalobca odvolaním napadol rozsudok v celom rozsahu, teda vo všetkých troch výrokoch vrátane výroku, ktorým súd zastavil konanie čo do zaplataenia odplaty vo výške 70 €, zaplataenia zmluvnej pokuty vo výške 33 €, zaplataenia poplatkov na upomienky vo výške 180 € a čo do zaplataenia zmluvného úroku vo výške 68,80 % ročne zo sumy 250 € od 23.11.2015 do 17.12.2015, zo sumy 209 € od 18.12.2015 do 20.01.2016 a zo sumy 168 € od 21.01.2016 do zaplataenia.

17. O odmietnutí odvolania proti výroku I., ktorým súd zastavil konanie v časti žaloby (na základe späťvzatia žaloby v tejto časti), rozhodol odvolací súd podľa ust. § 386 písm. b/ CSP v spojení s ust. § 359 CSP, v zmysle ktorého odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. Vo vzťahu k výroku rozsudku, ktorým bolo rozhodnuté o zastavení konania na základe späťvzatia žaloby zo strany žalobcu (ktoré späťvzatie žalobca nemôže zobrať späť), žalobca nie je osobou oprávnenou na podanie odvolania, z ktorého dôvodu odvolací súd toto jej odvolanie odmietol. Pre úplnosť odvolací súd uvádza, že žalobca neuviedol žiadne odvolacie námietky vzťahujúce sa na výrok I. rozsudku o zastavení konania.

18. Rozsudok je vo výrokoch II. a III. vecne správny, preto ho odvolací súd v zmysle ust. § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

19. Rozsudok bol verejne vyhlásený na Krajskom súde v Košiciach dňa 15. februára 2022 o 14.00 hod. v pojednávacej miestnosti č. dv. 202, II. poschodie, pričom miesto a čas verejného vyhlásenia rozhodnutia boli zverejnené dňa 09.02.2022 na úradnej tabuli Krajského súdu v Košiciach v zmysle ust. § 219 ods. 1,3 CSP.

20. Žalobca uplatnil odvolacie dôvody podľa ust. § 365 ods. 1 písm. f/a h/ CSP, t.j. že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam (f) a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (h).

21. K jednotlivým odvolacím dôvodom uplatneným žalobcom odvolací súd uvádza nasledovné:

22. Odvolací dôvod podľa ust. § 365 ods. 1 písm. f/ CSP je v súdnej praxi vykladaný tak, že musí ísť o také skutkové zistenia, na základe ktorých súd prvej inštancie vec posúdil po právnej stránke a ktoré nemajú v podstatnej časti oporu vo vykonanom dokazovaní. Skutkové zistenia nezodpovedajú vykonaným dôkazom, ak výsledok hodnotenia dôkazov nie je v súlade s ust. § 191 CSP, a to vzhľadom na to, že súd vzal do úvahy len skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo z prednesov strán nevyplynuli, ani inak nevyšli počas konania najavo alebo opomenul rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané alebo vyšli počas konania najavo.

23. Nesprávne sú aj také skutkové zistenia, ktoré súd prvej inštancie založil na chybnom hodnotení dôkazov. Typovo ide o situáciu, kde je logický rozpor v hodnotení dôkazov, prípadne poznatkov, ktoré vyplynuli z prednesov strán alebo ktoré vyšli najavo inak z hľadiska závažnosti (dôležitosti), zákonnosti, pravdivosti, eventuálne vierohodnosti alebo ak výsledok hodnotenia dôkazov nezodpovedá tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z ust. § 192, § 193 a § 205 CSP.

24. K odvolaciemu dôvodu podľa ust. § 365 ods. 1 písm. h/ CSP odvolací súd uvádza, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením je omyl súdu pri aplikácii práva na správne zistený skutkový stav. O omyl v aplikácii práva ide vtedy, ak súd použil iný právny predpis,

než ktorý mal použiť alebo ak použil síce správny právny predpis, ale nesprávne ho interpretoval na daný prípad.

25. Odvolací súd dospel k záveru, že neboli naplnené odvolacie dôvody podľa ust. § 365 ods. 1 písm. f/ a h/ CSP.

26. Súd prvej inštancie vykonal vo veci dokazovanie v dostatočnom rozsahu pre náležité zistenie skutkového stavu, vykonanie ďalších dôkazov nebolo potrebné, vykonané dôkazy vyhodnotil podľa ust. § 191 a § 192 CSP, z týchto dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam, na ktorých aj založil svoje rozhodnutie, zo zisteného skutkového stavu vyvodil aj správny právny záver.

27. Žalobca v odvolaní argumentuje skutočnosťami, ktoré uvádzal už v konaní pred súdom prvej inštancie a s ktorými sa súd náležite a správne vysporiadal pri rozhodovaní daného sporu, preto jeho odvolacie námietky nie sú spôsobilé spochybníť vecnú správnosť napadnutého rozsudku a neumožňujú prijať iné závery.

28. Súd svoje úvahy, ako dospel k svojim záverom, podrobne uviedol v odôvodnení napadnutého rozsudku s poukazom na zistený skutkový stav a právne predpisy, ktoré aplikoval a odôvodnenie rozsudku dáva odpoveď na odvolacie námietky žalobcu.

29. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje s dôvodmi napadnutého rozsudku, na tieto odkazuje (§ 387 ods. 2 CSP) a na zdôraznenie správnosti napadnutého odvolací súd uvádza nasledovné:

30. Odvolací súd zamerl odvolací prieskum na posúdenie vecnej správnosti výroku o zamietnutí nároku na zaplatenie istiny 168 €, na ktorý sa vzťahujú všetky odvolacie námietky. Venoval teda pozornosť dôvodom vzťahujúcim sa na ne/preukázanie poskytnutia finančných prostriedkov žalovanej (ods. 128 a nasl. odôvodnenia napadnutého rozsudku) a z dôvodu hospodárnosti sa nezaoberal preskúmaním záverov o bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru (v ktorej časti došlo k zastaveniu konania v dôsledku späťvzatia žaloby).

31. Odvolací súd sa stotožňuje so záverom súd prvej inštancie, že nepreukázaní, reálneho poskytnutia peňažných prostriedkov v hodnote 250 €, keďže samotné poskytnutie úveru zmenkou, tak ako to mal údajne uskutočniť žalobca, nie je prípustné. Za správnu považuje úvahu, že aj keď zmenka patrí medzi finančné nástroje používané aj k platobným operáciám, pre účely spotrebiteľských úverov ju nie je možné takto používať, nakoľko tomu bráni platná právna úprava. Podľa § 5a ods. 1 písm. b/ zákona č. 250/2007 Z.z., platného a účinného v čase uzavretia Zmluvy o spotrebiteľskom úvere číslo XXXXXXXXXX (číslo žiadosti o úver XXXXXXXXXX) bolo totiž neprípustné okrem iného aj splnenie záväzku zo spotrebiteľskej zmluvy zmenkou.

32. Na správnosti uvedených záverov nič nemení ani poukaz žalobcu na to, že žalovaná v zmluve výslovne prehlásila, že úver žiada poskytnúť zmenkou, ktoré vyhlásenie potvrdila svojim podpisom, keďže ani dohodou strán nie je možné sa odkloniť od uvedeného zákonom stanoveného obmedzenia (zákazu).

33. Nebolo preto možné akceptovať ani tvrdenie žalobcu, že prevzatie úveru má byť preukázané podpisom žalovanej, ktorá potvrdila prevzatie finančných prostriedkov formou zmenky. Správne totiž konštatoval súd prvej inštancie, že aj pokiaľ by úver bol zo strany žalobcu poskytnutý žalovanej vo forme zmenky, nebolo v konaní preukázané, že žalovanej bola v skutočnosti príslušná peňažná suma na základe zmenky vyplatená.

34. Žalobca síce tvrdí, že zmenku žalovanej preplatil, avšak na preukázanie tohto svojho tvrdenia súdu nepredložil žiaden dôkaz. Za dôkaz nemožno považovať (ako to tvrdí žalobca) to, že žalovaný predmetnou zmenkou nedisponuje (pretože žalobca žiadal pri vyplatení zmenkovej sumy vrátenie predmetnej zmenky). Zároveň odvolací súd zdôrazňuje, že žalovaná sa v konaní nikdy nevyjadrila či zmenkou ne/disponuje (žalovaná je v konaní nečinná), aj preto takáto argumentácia žalobcu neobstojí.

35. Zo všetkých uvedených dôvodov je rozhodnutie súdu prvej inštancie vo výroku II. a III. vecne správne, preto odvolací súd rozsudok v týchto výrokoch v zmysle ust. § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

36. O trovách konania rozhodol podľa § 396 ods. 1 v spojení s § 266 ods. 1,2 a § 255 ods. 1 CSP. Žalobca nebo v odvolacom konaní úspešný, preto mu nevznikol nárok na náhradu trov odvolacieho konania. Takýto nárok vznikol úspešnej žalovanej, ktorej však preukázateľne v odvolacom konaní žiadne trovy nevznikli. Vzhľadom na uvedené odvolací súd stranám sporu náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

37. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 posledná veta CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).